

POŠKOLÁK

PÍŠÍ A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Vážení rodiče, pedagogové, milí žáci,

právě se vám dostalo do rukou poslední vydání našeho školního časopisu v tomto školním roce. Protože jste jej obdrželi spolu se školním vysvědčením, chci vám žákům i touto formou poblahopřát k dosaženým výsledkům. Rodičům bych chtěl připomenout, že pokud nejsou se známkami svých ratolestí spokojeni, nyní je pozdě bycha honit. Nekazte si hned úvod prázdnin láteřením a příští rok raději dohlédněte, zda je vaše dítě ráno připraveno do školy, zda má napsané úkoly a občas jej i cvičně prozkoušejte. Pokud si něčím nejste jistí a potřebujete se zeptat, tak se zeptejte. Od toho tu jsme.

Letošní školní rok byl ve znamení vnitřního rozvoje školy. Vstoupili jsme pouze do první fáze a rozhodně nejsme na konci, pokud se dá někdy říci, že tento proces vůbec skončí. Každý dobrý zaměstnavatel vám potvrdí, že nejcennějším, co ve firmě má, nejsou stroje a jiné vybavení, ale lidé. Stejně tak je tomu ve školství. Interaktivní tabule, počítače, to jsou pouze věci, které se dají nahradit. Kvalitní a schopný učitel je nenahraditelný a i bez moderních vymožeností, které mu práci ulehčují, dokáže svým žákům předat to nejlepší, co umí.

Jako kolektiv jsme za tento školní rok prošli dvěma významnými školeními. To první se týkalo myšlenkových map. Spolu s námi jím prošli také žáci devátého ročníku a z jejich reakcí je patrné, že toto školení se jim líbilo. Druhé školení neslo název Komunikace s rodiči. Uvědomujeme si, že správná komunikace a hlavně spolupráce mezi rodinou a školou dokáže předejít řadě karambolů jak výchovných, tak i vzdělávacích. Řada pedagogů prošla školeními individuálními podle svého zájmu a zaměření. Rovněž jsme se zúčastnili zajímavých konferencí, např. Etická výchova (22. 5 v Hradci Králové), Úspěch pro každého žáka (15. 5. v Praze), Vzděláváme pro budoucnost (8. 4. v Hradci Králové). Podobně jsme navštívili některé jiné školy, kde hledáme inspiraci pro naši práci. Paní učitelka Boumová spolu s ekotýmem zajela do ZŠ Úprkova v Hradci Králové, kde se chtěli podívat, jak funguje jejich ekotým. Paní učitelka Horká se zase nechala inspirovat v Náchodě v ZŠ na Plhově, kam vyrazila, aby načerpala náměty pro zavedení etické výchovy jako samostatného předmětu do života naší školy. Paní učitelka Černá vyjela do Prahy na ZŠ Lupáčova, na které nás zaujalo, že žáci mají možnost si do výuky přinést svá mobilní zařízení, tzn. tablety a chytré telefony a používat je ve výuce. Cílem návštěvy bylo tedy zjistit, jak funguje jejich školní infrastruktura, která toto umožňuje.

Nyní k tomu, co připravujeme pro příští školní rok. Dále na sobě budeme pracovat. V přípravném týdnu proběhne školení pedagogického sboru na téma Etická výchova. Jak jsem řekl, plánujeme zavedení etické výchovy jako samostatného předmětu. Za tímto účelem budeme podávat grant, který vypisuje Královéhradecký kraj. Podobně chceme pokračovat ve spolupráci s panem Mgr. Vladykou a i v příštím školním roce budoucím devátákům představit myšlenkové mapy a rovněž zopakovat pro žáky besedu na téma Konec prokrastinace. Pro žáky budoucí páté a čtvrté třídy plánujeme tzv. adaptační pobyt, neboť do této třídy přijde několik dětí z Velkého Třebošova. Chceme tedy, aby se vzájemně poznali a kolektiv dětí se stmelil. Ze školení nejsou vyňaty ani naše paní kuchařky, které v srpnu stráví v Pardubicích odpoledne pod vedením zkušeného kuchaře na kurzu o přípravě italských těstovin. Dále ve spolupráci s obcí připravujeme kurz počítačové gramotnosti pro širokou veřejnost. Od příštího školního roku také naplno rozjedeme oceňování žáků za práci mimo školu pomocí digitálních odznaků. Více se o nich dozvíte v samostatném článku.

Naším vycházejícím devátákům bych rád popřál šťastný start na jejich nových působištích a všem pedagogům a žákům chci také popřát hezké prázdniny. Na závěr děkuji všem, kteří se podílejí na akcích organizovaných školou, ať to jsou učitelé, žáci nebo rodiče, a podporují nás v naší práci.

PH

Digitální odznaky

Mnozí z nás učitelů si kladou otázku, co povzbudí žáky, aby se dobře ve škole učili. Některým stačí dobré známky, zejména těm, kteří se hlásí na gymnázia. Také rodiče požadují dobré výsledky. Výborné známky na vysvědčení vám mohou pomoci i při přijímacích zkouškách na vysoké školy. Další jsou vděční za pochvalu své práce. Mnohým žákům a studentům stačí mít jedničky na vysvědčení a víc na sobě nepracují, také proč by se snažili, když mají od přírody dobrou paměť. Stačí jim to, co zaslechnou ve škole, případně přečtou doma a vědí, že z testu budou mít za jedna. Ačkoliv přísloví praví, že ne pro školu, ale pro život se učíme. Vysvětlujte však, že učit se kvůli známce by neměl být ten cíl, když o známky jde především. Pak máme skupinu žáků, kterými nepohne nic, ani známka, ani pochvala. Děni ve škole a výuka je jim upřímně fuk.

Všichni víme, že ve škole se za dosažený stupeň znalostí uděluje známka. Ovšem, může škola hodnotit i dovednosti, znalosti a úspěchy dosažené mimo její zdi? Má to vůbec dělat? Má k tomu nějaké nástroje? Jeden nástroj tu existuje. Poměrně staromódní, a je jím odznak. Odznaky jako forma ocenění se dodnes používají v armádě a policii, ale také mezi skauty. Odznak je zdrojem hrdosti pro svého nositele a způsobem, jak předvést, co vykonal. S odznaky se můžete setkat i v počítačových hrách. Příkladem může být populární hra World of tanks. Hra je zábavná sama o sobě, ale vývojáři se ji rozhodli ozvláštnit i systémem odznaků. Je to proto, že každý hráč ztrácí v průběhu času vzrušení ze hry. Lidé ztrácejí zájem i o nejoblíbenější hry a nakonec odejdou. Odznaky hře dávají nový rozměr, stavějí před hráče výzvy a hráč tyto výzvy přijímá. Sdílení úspěchů na hráčově zdi a existence žebříčků úspěšnosti vede ostatní k jejich napodobení. Tento mechanismus udržuje lidi zapojené do hry a do komunity hráčů, kteří rádi mluví o svých úspěších.

Digitální odznak ve školství není naše myšlenka. V současnosti je používání odznaků hodně rozšířené ve Spojených státech. Odznaky udělují desítky nejrozličnějších institucí, mezi nimiž jsou muzea, knihovny, e-learningové portály, ale i státní univerzity. Digitální odznak znamená pro nás alternativu ke klasickým známám. Rozhodli jsme se jej udělovat za znalosti a dovednosti získané mimo školu. Proces učení není omezen pouze na školu, ale novým věcem se učíme prakticky celý život. Každý odznak obsahuje informaci o tom, kdo jej udělil a za co konkrétně. Na naší škole jsme se rozhodli udělovat prozatím odznaky za přečtení určitého počtu knih, čestné odznaky členům školního ekotýmu, odznak v podobě strážného anděla za pomoc v nouzi a odznaky týkající se zeměpisu. Počítáme do budoucna s rozšířením počtu udělovaných odznaků o další. Poté, co žák získá digitální odznak, jej může umístit na svém profilu, na některé ze sociálních sítí (G+, Facebook, Twitter). Po zkušenostech, kolik žáků má svůj profil na Facebooku, jsme se také rozhodli jej využít i při získávání odznaků. Např. žák, který přečetl třicet knih, napíše na Facebook třicet krátkých anotací na knihy, jež četl. Za těchto třicet anotací získá svůj odznak. Hlavní výhoda odznaku tkví v tom, že žák získává ocenění za činnost, kterým se věnuje rád a ve svém volném čase.

Věříme, že se nám podaří v dětech podnítit zájem o tuto formu ocenění. Bylo by přínosné, kdyby o získání odznaku nestáli jen ti, kteří se snaží učit se pilně po celý rok, ale aby se našli i takoví žáci, kteří třeba dokáží vyniknout v jiných oblastech, než je běžný školní výkon.

PH

Kristýna Volfová – 6. třída

Noc s Andersenem

Velké detektivní pátrání s komisařem Vrťapkou jsme zahájili 5. dubna v 17 hodin. Patnáct dětí a dva dospělí, to byla naše pátrací skupina. Setkání jsme zahájili v knihovně. Tady jsme se seznámili s pátracími metodami, zkusili jsme rozklíčovat šifrovanou zprávu a odhalit prvního zloděje. Společnou četbou byla kniha Petra Morkese - Komisař Vrťapka a prokletí zubu moudrosti. Tu jsme během noci přečetli celou.

Ve škole, kde nocování pokračovalo, jsme si vyrobili průkazy detektivů s vlastními otisky prstů a zkoumali otisky pachatelů. Také jsme se pokoušeli psát zprávy neviditelným inkoustem. Po setmění na všechny čekala velká výzva, detektivní pátrání temnou školou. Všichni se přesvědčili, jak jiná je škola v noci. Přestože měli všichni rozklepaná kolena a cesta pro ně byla opravdovým dobrodružstvím, všichni vyluštili tajenku a podle indicií došli do cíle. Další pátrání s komisařem Vrťapkou pokračovalo ráno. Ještě bylo třeba rozluštit dvě detektivní záhady, najít cestu bludištěm a ověřit si náš pozorovací talent. Odměnou všem byl kromě zážitků diplom, průkaz detektiva, pamětní pohlednice a odznak vyrobený pro tuto příležitost.

BK

Uklid'me si svět

Dne 22. dubna jsme ve škole uspořádali akci s názvem: **Uklid'me si svět**. Rozhodli jsme se, že se postaráme o úklid vybraných prostor školy, ale neopomeneme ani její blízké a vzdálenější okolí. Žáci 6. třídy pracovali s paní učitelkou Smolovou na školním pozemku.

7. třída se rozdělila na dvě skupiny, přičemž jedna se vydala s paní učitelkou Boumovou na trasu Sebuč a Bukovina a druhá s paní učitelkou Černou do Miskolez a Brzic. Žáci se postarali o uklizení mnoha set metrů znečištěných příkopů a jejich okolí, nasbírali asi patnáct pytlů odpadků nejrůznějšího složení. 8. třída pomáhala s vnitřním úklidem kabinetů a sborovny pod dozorem paní učitelky Horké a paní učitelky Ulrychové. Odpad jsme třídili do kontejnerů v bezprostřední blízkosti školy. Žáci 9. třídy se s panem ředitelem a panem školníkem postarali o úklid půdy. Aby

Tereza Sládková – 1. třída

Jiří Exnar – 1. třída

bylo postaráno o jejich zdraví, byli vybaveni respirátory, rukavicemi a úklid si zlehčovali košťaty. Celá akce byla zakončena opékáním buřtů, jejichž dodavatelem se stal *Masokombináty Skaličan*. Dvanáct kg uzenin zmizelo jako pára nad hrncem a všichni se s dobrým pocitem odebrali domů.

MH

Den otevřených dveří společnosti Farnet a.s.

Dne 24. 4. se děti z MŠ a žáci 1. stupně ZŠ zúčastnili Dne otevřených dveří společnosti Farnet a.s. v České Skalici.

V rámci tohoto firemního dne byl pro děti připraven program, který zahrnoval aktivity spojené se zemědělskou tematikou. Děti si prošly naučnou stezkou s názvem „Poznáváme zemědělství“, v níž za správné odpovědi získaly drobné dárky. Dále měly děti možnost prohlédnout si moderní zemědělské stroje zblízka a některé z nich viděly v činnosti při předvádění na poli.

MS

Barevné dny na ZŠ

Druhou polovinu roku jsme si na škole zpříjemňovali několika barevnými dny. Vždy jsme nejprve určili konkrétní datum, barvu a přizpůsobení jídelníčku, neboť i kuchyně barevně ladila. Dále jsme seznámili i žáky a vylepili plakát na nástěnky ve škole, abychom seznámili i rodiče a žáci nezapomněli. Prostřídali jsme několik barevných dnů. Byl to den bílý, modrý, červený, žlutý, zelený a fialový. Během první vyučovací hodiny v konkrétní den učitelé posílali jednotlivé kusy oblečení, sponek, náhrdelníky, triček a dalších doplňků. Výsledek vydělili počtem žáků ve třídě a získali průměr na jednoho žáka. Vždy se připočítala i třídní učitelka, která se svou třídou též soutěžila. Škola se hned krásně rozzářila a žáci se snažili, jak jen to šlo, aby odměna byla jistá, neboť týden bez domácích úkolů stál za to. Nejvíce se samozřejmě zapojil celý první stupeň a dále pak šestá a sedmá třída. V příštím školním roce barevné dny budou pokračovat a zkusíme připravit třeba i pruhovaný či puntikovaný den.

Vždy se připočítala i třídní učitelka, která se svou třídou též soutěžila. Škola se hned krásně rozzářila a žáci se snažili, jak jen to šlo, aby odměna byla jistá, neboť týden bez domácích úkolů stál za to. Nejvíce se samozřejmě zapojil celý první stupeň a dále pak šestá a sedmá třída. V příštím školním roce barevné dny budou pokračovat a zkusíme připravit třeba i pruhovaný či puntikovaný den.

KČ

Primární prevence

Od března do června probíhala na naší škole dvouhodinová setkání žáků s lektory primární prevence. Cílem bylo tmelení kolektivu a úprava nesprávně nastavených mezilidských vztahů. Žáci si v kroužku povídali, hráli hry a učili se vzájemné ohleduplnosti, toleranci, schopnosti empatie (vcítění) a účinné spolupráci ve skupinách. Šlo vždy o dopolední setkávání, zpočátku se dvěma, později s jedním lektorem. Žáci se zapojovali do her dle momentálního rozpoložení a nebylo výjimkou, že byli i velmi neochotní plnit zadané úkoly. Leckdy si klademe otázku, zda takové akce ve finále nepostrádají smyslu, protože děti dnes projevují výrazně menší zájem o cokoli, co se jim nabízí.

MH

Tadeáš Černík – 1. třída

Přijímací zkoušky

22. 4. jsem měl přijímačky na gymnázium v Jaroměři. Den před tím jsem byl ve stresu a měl jsem nervy. Večer jsem nemohl ani spát, a tak jsem si pozdě večer opakoval učivo. Ráno jsem měl vše připravené. S taškou jsem jel na gymnázium a první zkouška byla z OSP, druhá z matematiky a poslední z českého jazyka. Druhý den jsem měl přijímačky na gymnázium ve Dvoře Králové nad Labem. Nejdříve jsem jel na přijímačky do Jaroměře, protože Dvůr je u mě na prvním místě. A v Jaroměři jsem to měl jako „zkušební“. Na gymnázium ve Dvoře jsem byl vystrašený, protože zkouška z českého jazyka byla opravdu složitá. Ale podařilo se! Jdu na gymnázium do Dvora!!!!

Adam Lesk – 2. třída

Napsala: Jaroslav Matějka – 9. třída

Čarodějnice

Na čarodějnice jsem poprvé byla v Trutnově u tety, která měla i narozeniny, takže to bylo i s velkou oslavou. Na její narozeniny přijelo spoustu známých, kteří se rychle nacpali dobrot, popřáli jí a hned odešli pryč. Tak takhle většinou naše narozeniny vypadají. Čarodějnice proběhly o trochu lépe. Večer se udělal oheň, opékalo se marinované maso a kuřata. Odpoledne jsme hráli badminton, tenis a malý rodinný volejbal. Bylo to moc hezké, až na tu polední zimu. Jakmile začalo svítit sluníčko, bylo vše o moc veselejší. Nakonec jsme tam museli přespát. V noci nás všechny probudili a začalo to znovu, jenom už jsme místo ohýnku zapalovali něco jiného, petardy. Teta se strýcem bydleli na kopci, takže jsme viděli skoro polovinu Trutnova. A jak bylo vidět, nebyli jsme jediní, kdo dělal veliký rachot. Ráno jsme byli tak unaveni, že do jedenácti byste v obýváku nebo v kuchyni neviděli ani nohu. Zůstali jsme tam další den, protože hned potom měl narozeniny můj bratranec. Šlo o další velkou oslavu, tentokrát osmnáctin.

Renáta Tarčáková – 2. třída

Napsala: Jiřina Ladigová - 8. třída

NOVINKY Z EKOŠKOLY

Náš ekotým stále pracuje na analýze současného stavu v naší škole. Žáci zjišťují spotřebu energií, nakládání s odpady a mezi žáky i učiteli uskutečňují ankety týkající se prostředí školy a jejího okolí. Na chodbě školy přibýly nové odpadkové koše na tříděný odpad a žáci z ekotýmu seznamují ostatní s různými druhy ekosystémů pomocí vytvořených plakátů.

AB

ČERVEN V 1. TŘÍDĚ

„Rok utekl jako voda, jsou z nás velcí prvňáci. Počítáme, malujeme, umíme vzít za práci.“

Červen je posledním měsícem školního roku a někdo by si mohl myslet, že už se ve škole nic neděje, ale my, prvňáčci, jsme se opravdu nenudili.

5. června jsme navštívili místní lidovou knihovnu, kde jsme předvedli své čtenářské schopnosti a stali jsme se čtenáři Místní lidové knihovny ve Chvalkovcích.

Pátek 6. června byl oslavou dětského dne. Strašidelné ráno se proměnilo v dopoledne plné her a zábavy, kterou pro nás připravil sbor chvalkovických hasičů.

11. června jsme zavítali do Choustníkovra Hradiště, pobýli jsme v mateřské škole s dětmi, které v únoru navštívily naši první třídu, společně jsme si pohráli, protáhli jsme se na dětském hřišti a opékali jsme buřty u paní učitelky, vykoukali jsme se v bazénu.

Obzvlášť významným dnem byl 17. červen, který jsme nazvali Dnem slabikáře. Společně jsme se s rodiči sešli ve vyzdobené třídě, rodičům jsme připravili občerstvení a také jsme jim předvedli krátké pásmo básní, písní a scének, po kterém následovala ukázka vyučovací hodiny s četbou ze slabikáře. Rodičům jsme předali dárečky a poděkovali jsme jim za to, jak se o nás pěkně starají. Velkou radost jsme měli z odměny od rodičů za snahu a práci, kterou jsme v první třídě vykonávali.

Na 19. června je naplánován školní výlet do Prahy. Moc se těšíme!!! Pokud bude hezké počasí, v posledním školním týdnu pojedeme na koupaliště do Jaroměře, když se na nás bude sluníčko mračit, zajedeme se podívat na Kateřinu, kde na nás čekají opičky, pávi a jiná zvířata.

Milí nastávající prvňáčci, školy se bát nemusíte. Je to opravdu velká zábava a zdůrazňujeme, že se tu nudit nebudete.

Žáci první třídy

Petra Středová, Eliška Jirmanová – 9. třída

Barbara Faltysová – 9. třída

Sběr papíru

Naše škola se v druhém pololetí zapojila do sběru papíru. Žáci měli šanci papír shromažďovat do 30. května. Na tento den byl ke škole objednan kontejner ze sběrný papíru z České Skalice. Děti, rodiče a prarodiče přiváželi papír v hojném množství a kontejner se zcela zaplnil. Do soutěže se nezapojila pouze 8. a 9. třída, která nepřinesla ani jeden kilogram papíru. Nejlepším sběračem na prvním stupni se stala z druhé třídy **Renáta Tarčáková se 131 kg**. Druhá třída vyhrála i celkově sběr v kategorii na 1. stupni s **409,8 kg**. Na druhém stupni vyhrála ze šesté třídy **Kristýna Volfová s neuvěřitelným množstvím 338,1 kg**. I díky Kristýně 6. třída sběr vyhrála na druhém stupni. Ale i zbylé třídy se soutěže zhostily velmi dobře a myslím si, že až na podzim během příštího školního roku proběhne soutěž znovu, tak se třídy vyhecují a nasbírají i více, aby příště zvítězila třeba ta jejich třída. Máme v plánu tuto akci pořádat pravidelně dvakrát za rok. Proto už nyní mohou doma začít papír shromažďovat na příště. Celkem se nasbíralo **1996,3 kg**. Ze získaných peněz jsme nakoupili pro 2. a 6. třídu pomůcky na výtvarnou výchovu pro příští školní rok, tak jak si žáci přáli (pastelky, fixy, lepidla, temperové barvy, ...). Ze zbylých peněz jsme vybavili jednu učebnu na druhém stupni pomůckami na geometrii, jako jsou pravítka, úhloměr či kružítko. Po příští akci vybavíme třídu na prvním stupni.

KČ

Barbara Faltysová – 9. třída

Úpice bratří Čapků

Stejně jako každý rok, i letos se naši žáci zúčastnili literární soutěže Úpice bratří Čapků. Z celého počtu devíti odeslaných prací zabodovaly hned čtyři. Přední místa obsadili tito žáci:

Jan Šimek – 6. třída

Kristýna Bittnerová – 8. třída

Eliška Jirmanová – 9. třída

Barbara Faltysová – 9. třída

Příběh Jana Šimka zde uvádíme

MH

O kovářovi Jaromírovi

Za sedmero horami a sedmero řekami žil jeden starý kovář se svým synem Jaromírem. Byli to velice šikovní kováři. Syn byl mladý a hezký. Neměli moc peněz a žili z toho, co ukovali a prodali. Otec už měl vyhlédnutou pro svého syna mlynářskou dceru. Byla bohatá, ale líná a zlá a mladému kováři se vůbec nelíbila. Otec ho nutil, aby si mlynářskou dceru vzal. A proto dohodl svatbu. Jaromír se svatbou nesouhlasil, ale bylo pozdě. Vše už se chystalo na svatbu, peklo se a zdobilo, protože v sobotu měla proběhnout. Ale Jaromír se rozhodl utéct. A když otec usnul, vydal se do světa hledat nevěstu, která by byla hezká, hodná a šikovná. Ušel asi 7 kilometrů, už ho bolely nohy a byl unavený, když najednou uviděl v dálce světýlko. Zářilo z okna malé chalupy. Když mladý kovář došel k chalupě. Ta ale vypadala hůř než z dálky. Byla stará a měla ztrouchnivělou střechu a bydlela v ní stará paní, která vypadala jako ježibaba. Ježibaba zrovna vařila nějaký lektvar a míchala ho proutkem, který vypadal jako kouzelný. Když ježibaba uviděla Jaromíra, začala se divně smát, jako by měla něco za lubem. Nabídla mu trochu toho lektvaru, ale kovář nechtěl a raději si šel lehnout na pec. Mezitím hledal otec po vesnici syna, ten ale spokojeně spal u ježibaby za pecí a zdálo se mu o krásné a hodné panně, která se stane jeho ženou. Jaromír se probudil, až když uslyšel zpěv ptáčků, promnul si oči a spatřil, že stará chatrč zmizela i s ježibabou. Tak se tedy vydal dál na cestu, až došel k vesničce, která vypadala docela jako ta, ve které bydlel. Zahlédl hospodu a šel se tam zeptat, jestli by mu nedali něco k jídlu a pití. Dostal chleba s tvarohem a ještě radu, že kousek vedle bydlí starý kovář, který k sobě hledá tovaryše. Jaromír se dohodl se starým kovářem, že u něj může zůstat a pomáhat mu v kovárně. Starý kovář byl nejen hodný, ale i chytrý. Když mu Jaromír řekl, jaké má trápení, poradil mu, aby si došel k ježibabě pro radu. Musí ale až o půlnoci, jinak prý chaloupku nenajde. Jaromír tedy večer vyrazil do lesa a hledal ježibabinu chalupu. Trmácel se temným lesem, prodíral se houštím, málem se utopil v bezedné bažině, a když už si myslel, že chaloupku nenajde, kde se vzala, tu se vzala, stála před ním zase ta rozcuchaná a stará chaloupka. Ježibaba zase vařila lektvar a hned Jaromírovi nabízela. „Jen se napij, chlapče,“ lákala ježibaba Jaromíra sladkým hlasem. Lektvar vypadal děsivě a ještě hůř voněl. „Já nepřišel kvůli tvému lektvaru, ale chtěl bych tě požádat o radu,“ řekl Jaromír. „Hledám pro sebe krásnou hodnou a šikovnou nevěstu.“ Ježibaba se jen škodolibě usmála a dál míchala svůj lektvar. „Dokud se nenapiješ, tak nevěstu nenajdeš,“ odpověděla mu. Jaromír tedy sebral odvahu a vypil skleničku kouzelného lektvaru. Chutnal odporně, ale Jaromír byl statečný a zvládnul ji celou. Najednou se s ním zatočil svět a on spadl na zem. Když se probudil, místo staré a roztrhané chalupy tam stál krásný nový domek a nad Jaromírem se skláněla krásná dívka. „Děkuji ti Jaromíre, že jsi mě vysvobodil,“ řekla dívka. „Byla jsem zlá a líná kuchařka Vendulka, a proto mě ježibaba zaklela, a mohl mě vysvobodit jenom statečný chlapec, který se napije kouzelného lektvaru.“ A netrvalo dlouho a byla svatba a všichni byli šťastní. A jestli neumřeli, tak spolu žijí šťastně až dodnes.

Napsal: **Jan Šimek – 6. třída**

Dětský den

Dne 6. 6. 2014 jsme od učitelů a pana ředitele dostali překvapení ke Dni dětí. Začalo to tím, že „hořela škola“. Měli jsme hodinu angličtiny, a když se blížila přestávka a konec hodiny, pan ředitel začal zvonit na poplach. Paní učitelka Boumová,

kteou jsme právě měli, vyšla ven ze dveří, koukla se a řekla nám, ať jdeme pomalu a v klidu ven ze školy. Takhle šly ven všechny třídy. Pak nám místní hasiči řekli, že to bylo pouze cvičení. Odvedli nás na koupaliště, kde jsme se rozdělili na dvě skupiny. Tomáš Hepnar nám řekl něco o hasičském autě Mercedesu a o jeho výbavě. Pak z Mercedesu vyndali čerpadlo, savice a sací koš. Šli s tím k rybníku, natáhli dvě hadice s proudnicemi, zapnuli čerpadlo a děti se střídaly,

kdo bude z proudnice stříkat. Skoro všichni byli mokří a to byl teprve začátek. Já pumpovala vodu z džberové stříkačky a z ní stříkaly děti ze školky. Pak nám pomocí jaru a vody udělali umělou pěnu. Všichni se v ní váleli a Adéla Dědková a Vojta Bílý v ní hráli ragby. Pak jsme se převlékli do suchého oblečení a přijela tam Městská policie z Jaroměře. Psovodi nám ukázali své psy, co umějí. Byla tam i ukázka policejní výzbroje a sebeobranu. Jejich velitel měl s sebou svého malého psa (štěně). Byla to super akce.

Napsala: **Natálie Nováková** – 6. třída

Dne 6. 6. 2014 byl u nás nečekaný Dětský den. Začalo to tím, že pan ředitel začal bušit na zvonek a křičet metalovým hlasem poplach. Moc jsme mu nevěřili, poté co nám už jednou napovídal o aprílu, že všechny učitelky onemocněly. Vyšli jsme před školu a vzápětí dorazili hasiči. Sdělili nám tedy, že je to jen cvičení a šli jsme se přesunout na hřiště. Tam nám na dobrovolníkovi Jirkovi Matějkovi z 9. třídy předvedli kompletní hasičskou výstroj o hodnotě 90 000 Kč. Vysvětlili nám vybavení a

zařízení nového hasičského auta. Po přednášce se šlo na zábavu. Hasiči natáhli hadice, nasadili proudnice a čerpali vodu z koupaliště. Celý první stupeň byl zanedlouho zmáchaný od vody. Dále nastalo další překvapení v podobě nafoukání jarové pěny na trávník. Okamžitě jsme se zapojili do blbnutí. Bylo to skvělé odreagování a skvěle

jste si to užívali. Všichni jsme byli k nepoznání od pěny. Spolužačku Karolínu, které se do pěny nechtělo, jsme aspoň trochu zamokřili. Po vydovádění nás omyli a přesunuli jsme se k programu Městské policie Jaroměř. Namakaný policista se smyslem pro humor nám ukázal způsoby obrany. Bylo to zajímavé a hned jsme to na sobě vyzkoušeli. Policisté nám poté předvedli jejich služební psy. Povíдали nám o jejich výcviku, chování a vzájemné spolupráci s člověkem a předvedli nám na figurantovi jejich zákroky. Jednalo se o velmi příjemné a zábavné ukončení týdne.

Napsal: **Pavel Teuber** – 8. třída

Dne 6. 6. jsme měli český jazyk, byla strašná nuda jako obvykle. A najednou zakřičela paní učitelka Smolová, **HORÍ!!!!** Strašný odvaz, už jsem se těšil, že škola shoří. Tak jsem si to fotil na mobil, abych měl památku na tento slavný den. Fakt masakr!!!! Ale potom přišlo velké zklamání, bylo to jen cvičení. Jak by řekl Homer Simpson dou' h. A když jsme vycházeli ze třídy,

ukázala nám různé chvaty, byla to moc velká zábava i Homerovi Simpsonovi by se to líbilo.

ve sborovně bylo nakouřeno. Honem jsem popadl mobil, je to to nejdůležitější. A potom jsme šli na hřiště. Tam nás postříkali vodou a potom nám tam napustili pěnu. Já jsem se sklouzl, spadl do pěny a ochutnal jsem ji, nebyla moc dobrá. Následovala městská policie a

Napsal: **Honza Faltys** – 4. třída

PROSLOV

Devět roků uteklo jako voda, hlavně poslední týdny a měsíce. A ta jako deváťáci před námi a jako jednou i deváťáci po nás se loučíme se Základní školou ve Chvalkovicích. Čím víc se konec blížil, tím více jsme si uvědomovali, že se nám k této škole vážou nezapomenutelné vzpomínky, nejen na spolužáky navzájem, ale i na pedagogy, kterým bychom chtěli tímto poděkovat za těch devět let, kdy s námi měli nekonečnou trpělivost – nenechali nás spadnout do velkých průšvihů, vždy nám byli ochotni pomoci, třeba i v řešení sporů ve třídě. Uvědomili jsme si, že jsme nebyly ta nejskvělejší třída, že jsme občas při hodinách byli i protivní a otrávení. Velký dík však patří naší paní učitelce třídní – když jsme ji měli poprvé v páté třídě, přišla nám neskutečně přísná. Ale jak šel čas, zjistili jsme, že je to moc hodná a fajn paní učitelka, která měla v naší třídě ráda všechny, pomohla občas nezbedným klukům z několika průšvihů, ale hlavně byla tu vždy pro nás, mohli jsme k ní přijít s čímkoliv a ona nám vždy poradila a pomohla. Na závěr bychom chtěli popřát všem budoucím deváťákům hodně štěstí při volbě budoucího povolání – a nejen jim hezké prázdniny.

Vojtěch Bílý - SŠIS Dvůr Králové nad Labem - cestovní ruch

Petr Čep - ZPŠ Dobruška - počítačově řídicí systémy a informační technologie

Barbara Faltysová - Gymnázium Dvůr Králové nad Labem

Michal Fišer - SŠ řemeslná Jaroměř - opravář zemědělských strojů

Vojtěch Jirků - Střední zdravotnická Škola Trutnov - zdravotnický asistent

Eliška Jirmanová - Obchodní akademie Náchod - obchodní akademie

Jaroslav Matějka - Gymnázium Dvůr Králové nad Labem

Jiří Matějka - SPŠ Trutnov - Nástrojař

Pavla Mikulková - Gymnázium a SOŠ Jaroměř

Lukáš Neuchl - Střední průmyslová Škola Hronov - Strojírenství

Šimon Stolín - Academia Mercurii - cestovní ruch

Petra Středová - Obchodní akademie Náchod - obchodní akademie

Daniel Štodt - Gymnázium Náchod

Jiří Zelený - SOU Nové Město nad Metují - kuchař, číšník

Jarní výstava

Jako každoročně, tak i letos proběhla společně s jarním koncertem i výstava

žakovských prací. Jak je již zvyklostí, byly zde vystaveny zdařilé výrobky a obrázky žáků z celé školy. Na přípravě celé výstavy se podílela devátá třída. Vše bylo pečlivě nachystáno, zvládli jsme to docela rychle – za čtyři hodiny bylo vše připraveno,

čekalo se jen na třetí hodinu, kdy do školy začali chodit nedočkaví rodiče, mnohdy i půlhodinu před

začátkem. Všichni byli natěšení, účinkující děti nervózní. Rodiče, prarodiče, ale i ostatní hosté si procházeli výstavu. Obdivovali jak práce kluků z dílen, tak ruční práce děvčat. Samozřejmě, tak i práci menších dětí z prvního stupně. Vzadu ve třídě bylo

vystaveno i naše tablo, kterým se definitivně loučíme se základní školou. Když se vystupovalo, na výstavě nikdo

nebyl, jen co však koncert skončil, na výstavu se nahrnulo tolik lidí, společně s účinkujícími ratolestmi – děti se šly pochlubit, co se jim povedlo a maminky a tatínkové, babičky, dědečkové, zkrátka všichni návštěvníci obdivovali výrobky všech dětí.

Napsali: **Barbara Faltysová, Šimon Stolín** – 9. třída

Jarní koncert

Jarní koncert se konal dne 29. 5. 2014. Koncert byl jako obvykle v budově školy ve třídě výtvarné výchovy. Už od rána ve škole trvaly přípravy jak koncertu, tak výstavy, která byla ve vedlejší třídě. Dopoledne při vyučování devátá třída připravovala výstavu a účastníci koncertu nacvičovali svoje

vystoupení. Uváděči koncertu byli žáci deváté třídy *Vojtěch Jirků* a *Vojtěch Bílý*. První třída si připravila velmi pěkné vystoupení s názvem „Hasiči“. Celý koncert provázely různé jarní básničky a písničky.

Písničky a sbor má na starost paní učitelka Škopová. Paní učitelka Krausová si připravila se svými žáky několik pěkných skladeb na klavír. Nejvíce se mi líbila skladba od Tomáše Kaněry. Velmi diváky překvapilo vystoupení na kytaru a zpěv od Kateřiny Balcírákové a Ivety Serbouskové z osmé třídy. Samozřejmě všechna vystoupení se velice povedla a divákům se celý koncert líbil. Koncert začínal ve tři hodiny odpoledne a trval asi hodinu. Po koncertě se šli diváci podívat na výstavu, která se také velice povedla. Osobně si myslíme, že se koncert velice povedl a líbil se všem. Všechny přípravy daly

všem spoustu práce a trvaly hodně času, ale na konec všechno dobře dopadlo.

Napsali: **Vojtěch Bílý, Vojtěch Jirků** – 9. třída

Vaše redakce časopisu všem přeje příjemné prožití letních prázdnin *KČ, MĚ*.

Číslo 49 bylo vydáno 27. června 2014 v počtu 125 výtisků.